

Aktualności

Biskup Krzysztof Wętkowski - 77 biskupem włocławskim

27 kwietnia 2021 r., ks. AN; zdjęcia: KAI, ks. JG

Błąd ładowania [img_news/big/](#)

Bp Krzysztof Wętkowski urodził się 12 sierpnia 1963 r. w Gnieźnie. Ukończył miejscową szkołę podstawową, a następnie II Liceum Ogólnokształcącego (obecnie im. Dąbrówki). Po zdaniu matury wstąpił do Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie. Świecenia kapłańskie przyjął w katedrze gnieźnieńskiej 4 czerwca 1988 r. z rąk Prymasa Polski kard. Józefa Glempa. 1 lipca 1988 r. został mianowany wikariuszem w parafii farnej pw. św. Marcina i Mikołaja w Bydgoszczy (obecnie katedra bydgoska). Wypełniał także obowiązki kapelana i sekretarza bp. Jana Nowaka, wówczas biskupa pomocniczego gnieźnieńskiego, wikariusza biskupiego Prymasa Polski dla miasta Bydgoszczy, późniejszego biskupa siedleckiego. W 1989 r. został skierowany na studia specjalistyczne z zakresu prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, które zakończył uzyskaniem tytułu doktora nauk prawnych w zakresie prawa kanonicznego. Po ukończeniu studiów specjalistycznych wrócił do archidiecezji gnieźnieńskiej, gdzie w 1994 r. abp Henryk Muszyński mianował go rzecznikiem prasowym oraz referentem ds. środków społecznego przekazu Kurii Metropolitalnej w Gnieźnie. Pełnił także obowiązki ojca duchownego w Prymasowskim Instytucie Teologicznym w Gnieźnie. W latach 1995-2012 pełnił obowiązki kanclerza Kurii Metropolitalnej w Gnieźnie. W ramach prac przygotowawczych do synodu diecezjalnego kierował pracami komisji ds. struktur kościelnych. Pełnił również obowiązki sekretarza komisji organizacyjnej ds. Jubileuszu 1000-lecia śmierci św. Wojciecha oraz Archidiecezjalnego Komitetu Pielgrzymki Papieskiej w 1997 r. Był przewodniczącym Międzydiecezjalnej Komisji Historycznej archidiecezji gnieźnieńskiej i diecezji bydgoskiej.

Z początkiem roku akademickim 1997/98 powierzono mu wykłady z zakresu prawa kanonicznego w Prymasowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie i Prymasowskim Instytucie Teologicznym w Gnieźnie. Od 2008 r. był adiunktem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jest autorem kilkunastu artykułów naukowych i popularnonaukowych oraz promotorem dziesięciu prac magisterskich. Jest również autorem książki: „Działalność ustawodawcza kardynała Stefana Wyszyńskiego, jako Arcybiskupa Gnieźnieńskiego” i współredaktorem książki „Kanonicy Kapituły Katedry Gnieźnieńskiej 1918-2009”, za którą otrzymał nagrodę Towarzystwa Miłośników Gniezna. Należy do Stowarzyszenia Kanonistów Polskich. Należał również do rady programowej gazety diecezjalnej, radia diecezjalnego oraz Archidiecezjalnej Komisji Liturgicznej. W latach 2007-2011 był przewodniczącym Rady Nadzorczej Prymasowskiego Wydawnictwa „Gaudentinum”. Od 2009 do 2012 r. należał do Rady Programowej Instytutu Prymasa Józefa Glempa.

W latach 2000-2012 był sędzią Trybunału Metropolitalnego w Gnieźnie. Od 2001 do 2012 r. pełnił funkcję delegata arcybiskupa gnieźnieńskiego do wizytowania parafii dziekańskich. W latach 1995-2008 był ceremoniarzem bazyliki prymasowskiej w Gnieźnie. W 2000 r. został mianowany kanonikiem honorowym, a cztery lata później kanonikiem gremialnym Kapituły Prymasowskiej Archikatedry Gnieźnieńskiej. Należał do grona Kolegium Konsultorów, Rady Kapłańskiej i Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Gnieźnieńskiej.

Od 1 stycznia 2011 r. pełnił funkcję moderatora Kurii Metropolitalnej w Gnieźnie. Z dniem 1 października 2012 r. Prymas Polski abp. Józef Kowalczyk powierzył mu obowiązki wikariusza generalnego archidiecezji gnieźnieńskiej. 24 listopada 2012 r. została ogłoszona jego nominacja na biskupa pomocniczego archidiecezji gnieźnieńskiej. Jego biskupią dewizą są słowa *state in fide* (trwajcie mocno w wierze) zaczerpnięte z 1 Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian. Sakrę biskupią przyjął 22 grudnia 2012 r. w katedrze gnieźnieńskiej z rąk Prymasa Polski abp. Józefa Kowalczyka. Jest członkiem Rady Prawnej KEP, członek Kościelnej Komisji Konkordatowej i przewodniczącym Zespołu Roboczego ds. Nowelizacji Statutu i Regulaminu KEP.

27 kwietnia 2021 r. została ogłoszona decyzja Ojca Świętego Franciszka o mianowaniu biskupa Krzysztofa Wętkowskiego 77. biskupem wrocławskim.

AKT ZAWIERZENIA POLSKI NAJŚWIĘTszEMU SERCU PANA JEZUSA I MATCE BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI

Boże, Ojciec Wszechmogący, bogaty w Miłosierdzie, bądź uwielbiony w tajemnicy Twojej Miłości, objawionej przez Syna w Duchu Świętym.

Panie Jezu Chryste, Zbawicielu świata. Dziękujemy Ci za Twoją ofiarną miłość, która w tajemnicy Ukrzyżowania i Zmartwychwstania stała się miłością zwycięską.

Duchu Święty, Duchu Prawdy, miłości, mocy i świadectwa, prowadź nas.

Gdy zbliża się 100. rocznica *Cudu Nad Wisłą* – który w sierpniu 1920 roku za przyczyną Najświętszej Maryi Panny ocalił naszą Ojczyznę i cywilizację europejską od bolszewickiego panowania - my, Pasterze Kościoła w Polsce, podobnie jak nasi Poprzednicy przybywamy na Jasną Górę. To tutaj od pokoleń uczymy się, że królowanie Chrystusa, a wraz z Nim Maryi, Królowej Polski, obejmuje w sposób szczególny również służbę Narodowi. Tutaj - na Jasnej Górze - uświadamiamy sobie wyraźniej odpowiedzialność za chrześcijańskie dziedzictwo na polskiej ziemi. Potrzebę wspólnej troski wszystkich warstw społecznych nie tylko za materialne, ale także za duchowe dobro naszej Ojczyzny.

W tym szczególnym roku dziękujemy za 100. rocznicę urodzin Św. Jana Pawła II, który dostrzegał w Maryi wzór niezawodnej nadziei ogarniającej całego człowieka. Dziękujemy również za decyzję o beatyfikacji Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego, który przypominał nam, że nie wystarczy patrzeć w czyste, zranione oblicze Matki, ale trzeba też, aby nasz Naród wyczytał w Jej oczach wszystko, co jest potrzebne dla odnowy polskich sumień.

Wraz z Maryją, Bogurodzicą Dziewicą, Królową Polski i Świętymi Patronami, błagamy o ratunek dla naszej Ojczyzny w jej dzisiejszym trudnym doświadczeniu.

W duchu Aktu Zawierzenia przez Biskupów Polskich sprzed 100 laty, wyznajemy „w prawdzie i pokorze, że niewdzięcznością naszą i grzechami zasłużyliśmy na Twoją karę, ale przez zasługi naszych Świętych Patronów, przez krew męczeńską przelaną dla wiary przez braci naszych, za przyczyną Królowej Korony Polskiej, Twojej Rodzicielki, a naszej ukochanej Matki Częstochowskiej, błagamy Cię, racz nam darować nasze winy”. Prosimy Cię, przebacz nam nasze grzechy przeciwko życiu, bezczeszczenie Twojej eucharystycznej Obecności, bluźnierstwa wobec Twojej Najświętszej Matki i Jej wizerunków oraz wszelki grzech niezgody. „Przemień serca nasze na wzór Twojego Boskiego Serca; przemień nas potęgą Twojej wszechmocnej łaski a z obojętnych i letnich uczyn nas gorliwymi i gorącymi, z małodusznych mężnymi i spraw, abyśmy już wszyscy odtąd trwali w wiernej służbie Twojej i nigdy Cię nie opuścili”.

Najświętsze Serce Jezusa, Tobie zawieramy Kościół na polskiej ziemi, wszystkie jego stany i powołania: duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wszystkich wiernych, którzy „Polskę stanowią” w kraju i poza jego granicami. Oddal od nas wszelką zarazę błędów i grzechów, pandemię koronawirusa, grożącą nam suszę, jak również kryzys ekonomiczny i związane z tym bezrobocie. Te nasze prośby ośmielamy się zanieść do Ciebie przez szczególne wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, która jest naszą Przedziwną Pomocą i Obroną.

Bogurodzico Dziewico, Królowo Polski i nasza Jasnogórska Matko! Ku Tobie wznosi się dzisiaj nasza ufna modlitwa, która zespala serca wszystkich Polaków. Przyjmij godziwe pragnienia Twoich dzieci, którymi opiekowałaś się zawsze z macierzyńską troską. Twoimi jesteśmy i Twoimi pragniemy pozostać. Towarzysz nam w codziennej wędrówce naszego życia, bądź Przewodniczką, błagającą i niezwykłą Mocą.

Maryjo! Pragniemy w tej modlitwie przywołać solidarny Akt Zawierzenia świata, Kościoła a także naszej Ojczyzny, który w dniu 25 marca 2020 r., wypowiadał Pasterz Kościoła Portugalskiego w Fatimie. Dzisiaj zawieramy Tobie naszą Ojczyznę i Naród, wszystkich Polaków żyjących w Ojczyźnie i na obczyźnie. Tobie zawieramy całe nasze życie, wszystkie nasze radości i cierpienia, wszystko czym jesteśmy i co posiadamy, całą naszą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Uproś nam wszystkim obiecanego Ducha Świętego, aby ponownie zstąpił i odnowił oblicze tej Ziemi.

Najświętsze Serce Jezusa, przyjdź Królestwo Twoje!

Maryjo, Królowo Polski, módl się za nami. Amen

Jak przeżywać transmisje Mszy św. dla chorych - kilka wskazówek

Błąd ładowania

Oglądanie telewizyjnej lub internetowej transmisji Mszy św., jak również słuchanie jej przez radio, pozwala duchowo przenieść się do kościoła lub pomyśleć o Panu Bogu. Aby tak się jednak stało nie można jej oglądać jak meczu lub serialu. Ten czas należy potraktować zupełnie wyjątkowo. Oto kilka propozycji, które pomogą w lepszym przeżywaniu Mszy św. transmitowanych przez środki społecznego przekazu:

- Nasza modlitwa wyraża się nie tylko w słuchaniu. Jeżeli tylko potrafimy włączmy się w śpiew transmitowanej Eucharystii, a jeżeli wiemy, że nie mamy zdolności muzycznych, to z uwagą słuchajmy śpiewanych pieśni. Odpowiadajmy na słowa kapłana tak, jak w kościele. Pozwólmy, by ta transmisja nas zaangażowała. Bóg jest przecież obecny tam, gdzie dwaj albo trzej gromadzą się w Jego imię na wspólną modlitwę.
- Słuchając słów Modlitwy eucharystycznej wyobraźmy sobie, że jesteśmy w naszym kościele, w którym jest obecny Pan Jezus w tabernakulum. Będzie to lepsze od patrzenia w telewizor w tym momencie. I to już będzie nas przygotowywać do komunii św. duchowej.
- Możemy przyjąć komunię duchową w tym czasie, kiedy ona jest rozdawana wiernym obecnym w transmitowanej Eucharystii. Można przeczytać z pobożnością jedną z zaproponowanych poniżej modlitw, które ułatwiają przyjęcie takiej komunii. A potem można modlić się w ciszy własnymi słowami, jak po przyjęciu Komunii św. w kościele.
- Należy unikać komentowania i rozmów w czasie transmisji. Ale kiedy ona już się skończy, warto jeszcze chwilę pozostać i porozmawiać o tym, lub pomyśleć czego doświadczyliśmy, w jaki sposób Pan Bóg do nas przemówił przez czytania czy też kazanie.

Komunia duchowa - propozycje modlitw

Jezu mój! Wierzę, że jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie. Miłuję Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w duszy mojej. Ponieważ teraz nie mogę Cię przyjąć sakramentalnie, przyjdź przynajmniej duchowo do serca mojego. Obejmuję Cię jakobyś już do mnie przyszedł i cały z Tobą się łączę, nie dozwól, abym się miał oddalić od Ciebie (św.

Alfons Maria Liguori).

Wierzę w Ciebie, o Jezu w Najświętszym Sakramencie utajony, kocham Cię, Ciebie pragnę. Przyjdź do mego serca, przyjmuję Cię i proszę - już nie odchodź ode mnie. Niechaj pochłonie, proszę, Panie Jezu Chryste, duszę moją ognista i nad miód słodsza siła miłości Twojej. Niech umrę z miłości dla miłości Twojej, który raczyłeś umrzeć z miłości dla miłości mojej (*św. Franciszek*).

O miłości niemiłowana, o miłości niepoznana! (*św. Maria de Pazzis*).

Oblubieńcze mój, kiedy mnie do siebie pociągniesz? (*św. Piotr z Alkantary*).

O Jezu, dobro moje, słodka miłości moja, zrań, zapal serce moje, aby już zawsze gorzało dla Ciebie. Niech żyje Jezus, nasza miłość, nasze życie, nasze wszystko! Niech żyje Maryja, nasza nadzieja!